

SALMO XXX.

In te Domine speravi non confundar in æternum : in justitia tua² salva me.
Inclina ad me aurem tuam velociter, libera me.

Esto mihi in lapidem fortissimum, in domum munitam ut salves me.

Quia petra mea, et munitio mea tu : et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de reti quod absconderunt mihi : quia tu fortitudo mea.

In manu tua commendabo spiritum meum : redemisti me Domine Deus veritatis.

³ Odivi custodientes vanitates frustra :

Ego autem in Domino confisus sum.

Exultabo et lætabor in misericordia tua, quia vidisti afflictionem meam : cognovisti tribulationes animæ meæ.

Et non conclusisti me in manu inimici : stautuisti in latitudine pedes meos.

Miserere mei Domine quoniam tribulor, caligavit in furore oculus meus : anima mea et venter meus.

Quia consumptæ sunt in mœnore vitæ meæ, et anni mei in gemitu :

Infirmata est in iniquitate mea fortitudo mea : et ossa mea contabuerunt.

Apud omnes hostes meos factus sum opprobrium, et vicinis meis nimis, et timor notis meis : qui videbant me in plateis, fugiebant à me.

Oblivioni traditus sum quasi mortuus à corde : factus sum sicut vas perditum.

Audivi enim opprobrium multorum, congregationem in circuitu ;

Cùm inirent consilium adversum me : et ut auferrent animam meam cogitaverunt.

Ego autem in te speravi Domine : dixi Deus meus tu.

In manu tua tempora mea : libera me de manu inimicorum meorum, et persequentium me.

⁴ Illumina faciem tuam super servum tuum : salva me in misericordia tua.

Domine non confundar, quia invocavi te : confundantur impii, taceant in inferno.

Muta fiant labia mendacii : quæ loquuntur contra justum⁵ vetera, in superbia et despectione.

Quàm multa est bonitas tua, quam abscondisti timentibus te!

Operatus es sperantibus in te ; in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in protectione vultus tui, à duritia viri : abscondes eos in umbra à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus, qui mirabilem fecit misericordiam suam mihi, in civitate munita.

Ego autem dixi in stupore meo : projectus sum de conspectu oculorum tuorum.

Ergone audisti vocem deprecationis meæ : quum clamarem ad te ?

Diligite Dominum omnes⁶ sancti ejus, fideles servat Dominus : et retribuit his qui satis operantur superbiam.

Confortamini, et roboretur cor vestrum, omnes qui expectatis Dominum.

SALMO XXXI.

Beatus cui dimissa est iniquitas, absconditum est peccatum.

Beatus homo cui non imputabit Dominus iniquitatem : nec est in spiritu ejus dolus.

Quia tacui, attrita sunt ossa mea : in rugitu meo tota die.

Die enim et nocte gravatur super me manus tua : versatus sum in miseria mea, quum exardesceret messis. **JUGITER.**

Peccatum meum notum facio tibi : et iniquitatem meam non abscondi.

Dixi confitebor scelera mea Domino : et tu⁷ dimisisti iniquitatem peccati mei. **SEMPER.**

Pro hac orat omnis⁸ sanctus ad te : ad tempus inveniens ;

Ut quum inundaverint aquæ multæ, ad illum non accedant.

Tu protectio mea, ab hoste custodies me, laus mea salvans : circumdabis me. **SEMPER.**

⁹ Erudiam te, et illuminabo tibi viam per quam ambules : cogitabo de te oculo meo.

Nolite fieri sicut equus et mulus, quibus non est intelligentia :

In campo et freno maxillas¹⁰ ejus constringis, ut non appropinquet ad te.

Multi dolores impii : confidentem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino et exultate justi : et laudate omnes recti corde.

1 sæculum — 2 eripe — 3 Odisti — 4 Ostende — 5 dura — 6 misericordes — 7 abstullisti — 8 misericors — 9 Docebo te, et monstrabo — 10 eorum constringe, qui non accedunt

SALMO XXXII.

Laudate justii Dominum, rectos decet laudatio.

Confitemini Domino in cithara : in psalterio decachordo psallite ei.

Cantate ei canticum novum : ¹ bene psallite in jubilo.

Quia rectum est verbum Domini : et omne opus ejus in fide.

Diligit justitiam et judicium : misericordia Domini plena est terra.

In verbo Domini coeli facti sunt : et spiritu oris ejus omnis ornatus eorum.

Congregans quasi in utre aquas maris : ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra : ipsum formident universi habitatores orbis.

Quia ipse dixit et factus est : ipso præcipiente stetit.

Dominus solvit consilium gentium : irritas fecit cogitationes populorum.

Consilium Domini in æternum stabit : cogitationes cordis ejus in generatione et generatione.

Beata gens cujus Dominus Deus ejus : populus quem elegit in hereditatem sibi.

De coelo prospexit Dominus : vidit omnes filios Adam.

De firmissima sede sua prospexit ad universos habitatores terræ.

Figens pariter cor eorum : intelligens omnia opera eorum.

Non salvabitur rex in multitudine exercitus : nec fortis liberabitur in multiplicatione virtutis.

Fallax equus ad salutem : et in multitudine roboris sui non salvabit.

Ecce oculus Domini super timentes eum : ad expectantes misericordiam ejus.

Ut eruat de morte animas eorum, et vivificet eos in fame.

Anima nostra expectavit Dominum : auxilium nostrum et clypeus noster est.

In ipso enim lætabitur cor nostrum : quia in nomine sancto ejus speravimus.

Sit misericordia tua Domine super nos, sicut expectavimus te.

SALMO XXXIII.

Benedicam Dominum in omni tempore : semper laus ejus in ore meo.

In Domino² laudabitur anima mea : audient mites et lætentur.

Magnificate Dominum mecum, et exaltemus nomen ejus pariter.

Quæsi Dominum, et exaudivit me : et ex omnibus angustiis meis liberavit me.

Respicite ad eum et confluite, et vultus vestri non confundentur.

Hic pauper clamavit, et Dominus exaudivit : et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Circumdabit Angelus Domini in gyro timentes eum, et eruet eos.

Gustate et videte quoniam bonus Dominus : beatus vir qui sperat in eo.

Timeat Dominum sancti ejus : quoniam non est inopia timentibus eum.

Leones indiguerunt et esurierunt : quærentibus autem Dominum, non deerit omne bonum.

³ Venite filii audite me, timorem Domini docebo vos.

Quis est vir qui velit vitam diligens dies videre bonos ?

Custodi linguam tuam à malo : et labia tua ne loquantur dolum.

Recede à malo, et fac bonum : quære pacem, et persequere eam.

Oculi Domini ad justos, et aures ejus ad clamores eorum.

Vultus Domini⁴ super facientes malum : ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt et Dominus exaudivit, et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxtà est Dominus contritis corde, et contractos spiritu salvabit.

⁵ Multæ tribulationes justo, et ex omnibus illis liberabit eum Dominus.

Custodit omnia ossa ejus : unum ex eis non confringetur.

Interficiet impium malitia, et odientes justum culpabuntur.

Redimet Dominus animas servorum suorum, et non⁶ peccabunt omnes sperantes in eo.

1 diligenter — 2 lætabitur — 3 Ambulate — 4 in — 5 Multa mala — 6 culpabuntur

SALMO XXXIV.

Judica Domine adversarios meos : pugna contra impugnantes me.

Apprehende scutum et hastam, et surge in auxilium meum.

Evagina gladium, et præoccupata ex adverso persequentes me : dic animæ meæ, salus tua ego.

Confundantur et reveantur, qui quærunt animam meam.

Convertantur retrorsum et confundantur, qui cogitant malum mihi.

Fiant sicut pulvis ante faciem venti, et Angelus Domini impellat.

Sit via eorum tenebræ et lubricum, et Angelus Domini persequatur eos.

Quia frustra absconderunt mihi insidias retis sui : sine causa foderunt animæ meæ.

Veniat ei calamitas quam ignorat, et rete suum quod abscondit comprehendat eum, et cadat in laqueum.

Anima autem mea exsultabit in Domino, lætabitur in salute sua.

Omnia ossa mea dicent, Domine quis similis tui?

Eruens inopem à validiore, et pauperem ac mendicum à violento.

Surgentes testes iniqui : quæ nesciebam interrogabant me.

Reddebant mihi mala pro bono : sterilitatem animæ meæ.

Ego autem quum infirmarentur, induerem cilicio :

Humiliabam in jejunio animam meam, et oratio mea in sinum meum revertetur.

Quasi ad amicum, quasi ad fratrem meum

sic ambulabam : quasi lugens mater tristis incurvabar.

Et in infirmitate mea lætabantur et congregabantur : collecti sunt adversus me percutientes, et nesciebam : scindentes et non tacentes.

In simulatione verborum fictorum, fredebant contra me dentibus suis.

Domine quanta videbis ? converte animam meam à calamitatibus eorum : à leonibus solitariam meam.

Confitebor tibi in ecclesia grandi : in populo forti laudabo te.

Non lætentur super me inimici mei mendaces : odientes me frustrâ conviventes oculo.

Non enim pacem loquuntur, sed in rapina terræ verba fraudulenta concinnant.

Et dilataverunt super me os suum, dixerunt : Vah, vah, vidit oculus noster.

Vidisti Domine ne taceas : Domine ne elongeris à me.

Consurge et vigila in iudicium meum, Deus meus et Domine, in causam meam.

Judica me secundum justitiam tuam Domine Deus meus : et ne insultent mihi.

Nec dicant in corde suo, vah animæ nostræ : et ne dicant, absorbuimus eum.

Confundantur et reveantur pariter qui lætantur in afflictione mea;

Induuntur confusione et verecundiâ, qui magnificentur super me.

Laudent et lætentur qui volunt justitiam meam : et dicant semper : Magnificetur Dominus, qui vult pacem servi sui.

Et lingua mea meditabitur justitiam tuam : totâ die laudem tuam.

SALMO XXXV.

Dixit scelus impii in medio cordis ejus : non est timor Dei ante oculos ejus.

Quia dolosè egit adversus eum in oculis suis : ut inveniret iniquitatem ejus ad odiendum.

Verba oris ejus iniquitas et dolus : cessavit cogitare ut beneficeret.

Iniquitatem cogitat in cubili suo, stabit in via non bona : malum non abjiciet.

Domine in celo misericordia tua : fides tua usque ad nubes.

Justitia tua quasi montes Deus, iudicium tuum abyssus multa :

Homines et jumenta salvos facies Domine.

Quam pretiosa misericordia tua Deus, et filii Adam in umbra alarum tuarum sperabunt.

Inebriabuntur de pinguedine domus tuæ, et torrente deliciarum tuarum potabis eos.

Quoniam tecum est fons vitæ : in lumine tuo videbimus lumen.

Attrahere misericordiam tuam scientibus te, et justitiam tuam rectis corde.

Ne veniat mihi pes superbiæ : et manus impiorum non me commoveat.

Ibi ceciderunt operantes iniquitatem : expulsi sunt, et non potuerunt surgere.

1 calamitatem — 2 quum infirmarer ab eis — 3 sodalem — 4 Expergiscere

SALMO XXXVI.

Noli contendere cum malignis : neque æmulis facientes iniquitatem.

Quoniam sicut herba velociter conterentur, et sicut olus viride marcescent.

Spera in Domino, et fac bonum : peregrinare in terra et pascere fide :

Et delectare in Domino, et dabit tibi petitiones cordis tui.

2 Volve super Dominum viam tuam, et confide in eo, et ipse faciet.

Et educet sicut lumen justitiam tuam, et iudicia tua sicut meridiem.

Tace Domino, et exspecta eum, noli contendere adversus eum qui proficit in via sua : adversus virum qui facit quæ cogitat.

Dimitte iram, et derelinque furorem : noli contendere ut malefacias.

Quoniam qui malefaciunt, interibunt : exspectantes autem Dominum ipsi hereditabunt terram.

Adhuc enim modicum et non erit impius : et cogitabis de loco ejus, et non subsistet.

Mites autem hereditabunt terram : et delectabuntur in multitudine pacis.

Cogitat impius de justo, et frendet adversus eum dentibus suis.

Dominus deridebit eum : quia vidit quoniam venit dies ejus.

Gladium evaginaverunt impii : tetenderunt arcum suum,

Ut percutiant egenum et pauperem, et interficiant rectos in via.

Gladius eorum ingrediatur in cor eorum, et arcus eorum confringantur.

Melius est parum justo, quàm divitiæ impiorum multæ.

Quia brachia impiorum confringentur : sublevari autem justos Dominus.

Novit Dominus dies immaculorum, et hereditas eorum æterna erit.

Non contudentur in tempore malo, et in diebus tamis saturabuntur.

Quia impii peribunt, et inimici Domini gloriantes ut monocerotes, consumerunt, sicut fumus consumitur.

Fœnus accipit impius, et non reddet : justus autem donat et tribuit.

Quia qui benedicti fuerint ab eo, hereditabunt terram : et qui maledicti, interibunt.

A Domino gressus viri firmantur, et viam ejus volet.

Cum ceciderit non allidetur : quia Dominus sustentat manum ejus.

Puer tui siquidem et senui, et non vidi justum derelictum : neque semen ejus quærens panem.

Totâ die donat et commodat : et semen ejus in benedictione.

Recede à malo et fac bonum, et habitabis in sempiternum.

Quia Dominus diligit iudicium, et non derelinquet sanctos suos :

In æternum custoditi sunt, et semen impiorum peribit.

Justi hereditabunt terram ; et inhabitabunt in sæculum super eam.

Os justi meditabitur sapientiam, et lingua ejus loquetur iudicium.

Lex Dei ejus in corde ejus : non deficient gressus ejus.

Considerat impius justum, et quærut ut occidat eum.

Dominus non derelinquet eum in manu ejus, et non condemnabit eum quum iudicabitur.

Exspecta Dominum, et custodi viam ejus, et exaltabit te ut possideas terram, quum interibunt impii, videbis.

Vidi impium robustum, et fortissimum sicut indigenam virentem.

Et transivi, et ecce non erat : et quæsi eum, et non est inventus.

Custodi simplicitatem, et vide rectum : quia erit in extremum viro pax.

3 Prævaricatores autem interibunt pariter, et novissimum impiorum peribit.

Salus autem justorum à Domino : fortitudo eorum in tempore tribulationis.

Et auxiliabitur eis Dominus, et salvabit eos : eripiet eos ab impiis, et salvabit eos : quia speraverunt in eo

SALMO XXXVII.

Domine ne in ira tua arguas me ; neque in furore tuo corripas me.

Quia sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, et tetigit me manus tua.

Non est sanitas in carne mea à facie indignationis tuæ : non est pax ossibus meis à facie peccati mei.

Quia iniquitates meæ transierunt caput meum : quasi onus grave aggravatæ sunt super me.

1 habitare — 2 Revela Domino — 3 deiecit — 4 in sæculum — 5 sæculum — 6 misericordes — 7 sæculum — 8 æternum — 9 Impii — 10 indignatione — 11 ira tua — 12 terruit

Computruerunt, et tabuerunt cicatrices meae, à facie insipientiae meae.

Afflictus sum et incurvatus sum nimis: tota die moerens ambulabam.

Quia ¹ lumbi mei repleti sunt ² ignominia, et non est sanitas in carne mea.

Evigilavi, et afflictus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine ³ in conspectu tuo omne desiderium meum: et gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum fluctuabat, dereliquit me fortitudo mea: et lux oculorum meorum etiam ipsa non est mecum.

Chari mei et ⁴ amici mei contra lepram meam steterunt, et ⁵ vicini mei longè steterunt.

Et irruerunt quærentes animam meam. Et investigantes mala mihi loquebantur insidias, et dolos tota die meditabantur.

Ego autem quasi surdus non audiebam,

et quasi mutus qui non aperit os suum. Et eram quasi ⁶ homo non audiens, nec habens in ore suo redargutiones.

Te enim Domine expectabam, tu exaudies Domine Deus meus.

Quia dixi: Ne fortè insultent mihi, et quum vacillaverit pes meus super me magnificentur.

Quia ego ad plagam paratus sum, et dolor meus contra me semper.

Quia iniquitatem meam annuntio: et ⁷ contristabor pro peccato meo.

Inimici autem mei viventes confortati sunt, et multiplicati sunt audientes me mendaciter.

Et qui reddunt malum pro bono adversabantur mihi: quia sequebar bonum.

Ne derelinquas me Domine: Deus meus ne elongeris à me.

Festina in auxilium meum, Domine salutis meae.

SALMO XXXVIII.

Dixi: Custodiam vias meas ne peccem in lingua mea:

Custodiam os meum silentio, donec est impius contra me.

Obmutui silentio, tacui de bono, et dolor meus conturbatus est.

Incaluit cor meum in medio mei, in meditatione mea incensus sum igne: loquutus sum in lingua mea.

Ostende mihi Domine finem meum, et mensuram dierum meorum quæ sit, sciam quid mihi desit.

Ecce breves posuisti dies meos, et vita mea quasi non sit in conspectu tuo: omnia enim vanitas omnis homo subsistens. SEMPER.

Tantum in imagine ambulat ⁸ homo, tantum frustra conturbatur: congregat et ignorat cui ⁹ dimittat ea.

Nunc ergò quid exspecto Domine? præstolatio mea ¹⁰ tu es.

Ab omnibus ¹¹ iniquitatibus meis libera me: opprobrium stulto ne ponas me.

Obmutui, non aperui os meum: quia tu fecisti.

Tolle à me ¹² plagas tuas: à contentione manus tuæ ego consumtus sum.

In increpationibus pro iniquitate corripuisti virum;

Et posuisti quasi tineam desiderabilia ejus verumtamen vanitas omnis homo. SEMPER.

Audi orationem meam Domine, et clamorem meum ¹³ exaudi:

Ad lacrymam meam ne obsurdescas, quia advena ego sum apud te, peregrinus sicut omnes patres mei.

Parce mihi, ut rideam antequam vadam, et non subsistam.

SALMO XXXIX.

Expectans expectavi Dominum: et inclinatus est ad me, et audivit clamorem meum.

Et eduxit me de lacu sonitus, de luto cœni: et statuit super petram pedes meos, stabilivit gressus meos.

Et dedit in ore meo canticum novum, laudem Deo nostro.

Videbunt multi et timebunt, et sperabunt in Domino.

Beatus vir qui posuit Dominum confidentiam

suam, et non est aversus ad superbias pompasque mendacii.

Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua, et cogitationes tuas pro nobis;

Non invenio ordinem coram te: si narrare voluero et numerare plura sunt quam ut narrari queant.

Victimam et oblationem non ¹⁴ indiges, aures fodisti mihi: holocaustum et pro peccato non petisti.

¹ ilia mea — ² vilitate — ³ coram te — ⁴ sodales — ⁵ propinqui — ⁶ vir — ⁷ sollicitus ero — ⁸ vir — ⁹ congregat — ¹⁰ ad te est. — ¹¹ erroribus — ¹² lepras — ¹³ auribus percipe — ¹⁴ non voluisti

Tunc dixi: Ecce ego venio: in volumine libri scriptum est de me,

Ut facerem placitum tibi: Deus meus volui, et legem tuam in medio ventris mei.

Annuntiavi justitiam in ecclesia multa, ecce labia mea non prohibebo: Domine tu nosti.

Justitiam tuam non abscondi in medio cordis mei, fidem tuam et salutare tuum dixi:

Non abscondi misericordiam tuam, et veritatem tuam in ecclesia multa.

Tu Domine non prohibeas ¹ misericordias tuas à me: misericordia tua et veritas tua jugiter servabunt me.

Circumdederunt enim me mala, quorum non est numerus, comprehenderunt me iniquitates meae, et non potui videre:

Plures factæ sunt, quam capilli capitis mei, et cor meum dereliquit me.

Placeat tibi Domine ut liberes me: Domine ad adjuvandum me festina.

Confundantur et reveantur simul quærentes animam meam ut auferant eam:

Convertantur retrorsum, et confundantur, qui volunt mala mihi.

Pereant post confusionem suam: qui dicunt mihi vah, vah.

Gaudeant et latentur in te omnes qui quærunt te:

Dicam jugiter: Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego autem sum egenus et pauper: Dominus sollicitus erit pro me:

Auxilium meum et salutare meum tu: Deus meus ne moreris.

SALMO XL.

Beatus qui cogitat de paupere: in die malo liberabit eum Dominus.

Dominus custodiet eum, et vivificabit eum: et beatus erit in terra, et non tradet eum animæ inimicorum suorum.

Dominus confortabit eum in lecto infirmitatis: totum stratum ejus vertisti in ægrotatione sua.

Ego dixi: Domine miserere mei: sana animam meam quoniam peccavi tibi.

Inimici mei loquentur malum mihi: quando morietur et peribit nomen ejus.

Et si venerit ut ² videat, vana loquetur; cor ejus congregabit iniquitatem sibi, egrediens foras detrahet.

Simul adversum me murmurabant omnes

odientes me: contra me cogitabant malum mihi.

Verbum ³ diaboli infundebant sibi: qui dormivit non addet ut resurgat.

Sed et homo pacificus meus: in quo habui fiduciam: qui manducabat panem meum, levavit contra me plantam.

Tu autem Domine miserere mei: et leva me, et reddam eis.

In hoc cognovi quòd velis me: quia non insultabit inimicus meus mihi.

Ego autem in simplicitate mea adjutus sum à te, et statues me ante faciem tuam in ⁴ perpetuum.

Benedictus Dominus Deus Israël à sæculo, et usque in sæculum amen et amen.

SALMO XLI.

Sicut areola præparata ad irrigationes aquarum: sic anima mea ⁵ præparata ad te Deus.

Sitavit anima mea ad Deum fortem viventem, quando veniam et parebo ante faciem Dei.

Fuerunt mihi lacrymæ meae panes per diem ac noctem: quum diceretur mihi tota die, ubi est Deus tuus?

Horum recordatus sum, et effudi in me animam meam: quia veniam ad umbraculum;

Tacebo usque ad domum Dei, in voce laudis et confessionis, multitudinis festa celebrantis.

Quare incurvaris anima mea, et conturbas me? exspecta Deum, quia adhuc confitebor ei, salutaribus vultus ejus.

Deus meus in meipso anima mea incurvatur: propterea recordabor tui de terra

Jordanis, et Hermonim de monte minimo.

Abyssus abyssum vocat, ⁶ in vocem cataractarum tuarum: omnes gurgites tui et fluctus tui super me transierunt.

Per diem mandavit Dominus misericordiam suam, et in nocte canticum ejus mecum: oratio Deo vitæ meæ

Dicam ⁷ Deo: Petra mea, quare oblitus es mei? quare tristis incedo affligente inimico?

Quum me interficerent in ossibus meis, exprobraverunt mihi hostes mei: dicentes ad me tota die, ubi est Deus tuus?

Quare incurvaris anima mea, et conturbas me?

Exspecta Deum, quoniam adhuc confitebor ei, salutaribus vultus mei et Deo meo.

¹ pietates — ² visitet — ³ Belial — ⁴ sæculum — ⁵ desiderat — ⁶ ad — ⁷ Elzelai, quod interpretatur, Deus petra mea, et est unum de nominibus Dei